

NAJDRAGOCJENIJE

gpa Zavoda za transfuziju iz Zagreba boravila je u Raši tri dana. 3. oktobra je u bolnici u Raši, a 4. oktobra u Labinu, u ambulanci pomoći. Općinski koordinirani odbor, Crveni križ i Domnog zdravlja obavili su sobipripreme uoči akcije dobroćudavanja krvi, te je ekipa Zavoda uz pomoć zdravstvenih radnika labinskih zdravstvenih ustanova, uspješno obavila posao.

Ujesteptine i trideset i tri oduale su svoju krv kako bi le život ili sačuvale zdravlje. Oko osamdeset litara opremnjeno je iz Raše i Labinu, koja je već možda la život nekom djetetu, roditeljsenom. Bestotinatridaset i tri osobe, tara krvi. To je suha statianonimna. Ali i ona je poa. U otavoj našoj zemlji te brijke bit će daleko, daleeće i vjerojatno će statistikonstatirati da je akcija daki krvi uspješno provedena, dutim, sve te osobe, anoniosobe, u suhoparnim izvjebnajima, između ostalog i suhoza novinskim izvještajima, t-svoje ime i prezime, svoj svoje ja. Sto pokreće te da svoju krv daju nepoznaadima, koje možda nikada

ne će ni sresti, ni čuti za njih, da svoju krv stave na raspolaganje epruvetama, stanicama prve pomoći, bolnicama? Da li je to samo osjećaj dužnosti, svijest. Ili je to možda nešto više. Ono nešto što čovjeka čini Čovjekom, što tako gordo zvuči, kao što je rekao jedan od najvećih prijatelja čovjeka, Maksim Gorki.

Uostalom neka nešto o tome kaže i drugarica Magdalena Fakinato. Ona je šef praonice u Raši. Ima oko šezdeset pet godina. Već je tri puta dala svoju krv da bi nekome nepoznatome pomogla. Nepoznatome? Zašto da nepoznatome daješ svoju krv — čudile su se njene prijateljice i znanice. Prigovarale su joj u neku ruku. Nju je to boljelo, htjela se nekome povjeriti. Htjela je to nekome reći. »Ne shvaćaju me« rekla je gorko. »Shvatili bi me nekako da dajem krv nekome svome, bratu, sestri, rodaku... A ovako, dati krv nepoznatim ljudima to je za mnoge moje prijateljice »čudnovato«, »neshvatljivo«. A to mene, vjerujte me, boli. Zar ne mogu shvatiti, da je upravo to Ekipa Zavoda za transfuziju

davanje krvi nepoznatim osobama, ljudima, bilo kome, kome je to potrebno, da je to ono što je u svemu tome veličanstveno, ljudski«.

Tako je otprilike govorila Magdalena Fakinato. I rekla je sve. Sve što je trebalo o tome reći. U ime svijeta koji su spremni da svojom krvlju pomognu da se, po koji već put, spasi ljudski život.

Ili, zar je potrebno nešto više reći nego što je rekla Marija Paliska iz Vicana. Ona je propješala nekoliko kilometara da bi se javila ekipi. Da, bilo ju je strah. Ne od toga što će dati svoju krv drugima. Već od tehničke procedure. Ali ona je došla jer je upravo to i htjela, pomoći čovjeku, bilo kome. Kome je to potrebno ili će biti potrebno. Došla je. Bila je uzbuđena. I ništa nije rekla. A rekla je sve.

Mihajlo Dodić, omladinac, radi u Jami Labin Istarskih ugljenokopa. Došao je, on je već bio na spisku. Bio se već ranije prijavio. Dao je krv i otišao. Vratio se malo kasnije. Doveo je još nekoliko omladinaca iz Jame Labin. Otišli su svi zajedno. Mihajlo se pono-

vo vratio. I doveo još nekoliko omladinaca. Svi su oni dali svoju krv. I bili su radosni. Iz očiju im je zračilo nešto čudnovato, ponos, svečano raspoloženje, što

A malo su govorili.

Josip Batelić je upravnik Separacije Stalije. Ni on sam ne zna koliko je već puta došao da da de svoju krv drugima. Ali to nije ono bitno. Josip Batelić dolazi svake godine sa svim svojim ljudima, drugovima iz Separacije i javljaju se ekipi. To je za njih kao neka mala svečanost, proznik.

Imena. Nisu sva. Samo nekoliko. Pet, šest, sedam puta dali su svoju krv. Dr. Eugen Kulik, Đuro Cizer, Viktor Golja, Josip Dušman, Josip Šumberac, Milan Jurković, Mihajlo Šimunović, Giorgio Gianbastiani, Rino Rivoli. Ima ih još, mnogo. Zar je potrebno nabrajati imena djevojaka iz Raše ili Labina: Laura, Violeta, Mira, Loređana...

I što da se na kraju kaže o tim mladima, djevojkama, ženama, odraslim, zrelim ljudima, koji »nepoznatima« spasavaju živote, zdravlje. O njima i njima jedino bi još nešto mogli reći oni, kojima je njihovom krvlju spašen život, očuvano zdravlje. Oni ili njihovi roditelji, njihova djeca, braća...